

Słowiński Park Narodowy

Słowiński Park Narodowy stanowiący główną atrakcję turystyczną miasta obejmuje teren o pow. 18 247 ha, w tym 9835 ha wód, 4478 ha lasów, 1410 ha bagien, 953 ha wydm ruchomych oraz 1571 ha nieużytków. To trzeci pod względem wielkości park narodowy w Polsce. Objął ochroną najbardziej interesujący płaski odcinek wybrzeża Bałtyku z unikalną fauną i florą, zróżnicowanymi i niepowtarzalnymi krajobrazami, wyjątkowym mikroklimatem oraz zabudowaniami ludnościsłowińskiej i pozostałością jej kultury. Wydmy ruchome w granicach Parku należą do największych w Europie, przy czym ewenementem przyrodniczym i największą atrakcją turystyczną są wydmy ruchome, tzw. Białe Góry, położone między jez. Łebsko a morzem. Wydaje się, że przemierzenie Sahary nie da takich wrażeń, jak wspięcie się na szczyt Łackiej Góry (42 m) i ujrzanie pustyni, zasypującej żywy, zielony las - na wschodzie, odsłaniającej martwe kikuty drzew, zasypanych dziesiątki lat wcześniej - na zachodzie, spokojną błyszczącą w słońcu taflę jeziora - na południu, i zieleno-no-niebieskie morze z białymi plamkami statków i długim łukiem horyzontu, spinającym na północy las żywy z lasem martwym. Od ponad 5000 lat wiatr igra z piaskiem w tej wielkiej piaskownicy, tworząc miliony form: wałów, kurhanów, mis, niecek. Do tej zabawy włącza się morze, wyrzucając rocznie na 1 km plaż 130 000 m³ piasku, przenoszonego następnie w głąb łądu. Tylko człowiek w ubiegłych wiekach nie poznał reguł zabawy, bezlitośnie wycinając nadmorskie lasy.

Pobrzeże Łebskie wyróżnia wspaniały morski klimat ze średnią roczną temperaturą 7,4 - 7,5°C, najzimniejszym miesiącem styczniem (0,5°C) i najcieplejszym lipcem (16,5°C). Notuje wyjątkowo dużą ilość dni słonecznych w sezonie letnim. Wiatry, które spowodowały tyle nieszczęść, mają też dobroczynne skutki. Przeważnie wieją z zach. i pd.-zach. Częste wiatry sztormowe powstrzymują proces degradacji wód Bałtyku i powodują, że woda łebskich plaż jest bardziej czysta, niż gdzie indziej, a powietrze nasycone dobroczynnymi związkami jodu. Turystom umila wypoczynek lokalna bryza, występująca w najcieplejszej porze roku w wyniku różnicy temperatur powierzchni łądu i morza. W ciągu dnia wieje bryza morska, z morza na 10 km w głąb łądu, łagodząc plażowanie w upalne dni. Po zachodzie słońca zaś zaczyna wiać bryza łądowa. Bryzę wykorzystują amatorzy windsurfingu, bawiąc się z wiatrem na morzu i na jez. Sarbsko. Wyjątkowe, potwierdzone badaniami w okresie jesienno-zimowo-wiosennym, walo-ry zdrowotne mikroklimatu Pobrzeża Łebskiego, przyciągają w tym okresie coraz więcej mieszkańców dużych, zanieczyszczonych miast i regionów.

Bogactwo przyrody Słowińskiego Parku Narodowego nie kończy się na wydmach i plażach. Tuż obok Łeby leży Łebsko, największe jezioro przybrzeżne (dł. 17 km, szer. 8 km, pow. 7600 ha) i trzecie pod względem wielkości w Polsce. Jezioro maleje wskutek eutrofizacji, zarastania i zasypywania przez wydmy i jeśli nie zmieni się działalność człowieka, to Łebsko, podobnie jak drugie polskie jezioro zatokowe Gardno, leżące 10-12 km na zachód od Łebska, za 1000 lat znikną z powierzchni Ziemi. Jeziora te i tereny wokół nich posiadają bogaty świat roślinny i zwierzęcy. Pomiedzy Łebą, Rowami, Gardną Wielką i Żarnowską utworzono 12 ścisłych i 3 częściowe rezerваты przyrody. Są to, obok wydmowo-leśnej „Mierzei” (wybrzeże morskie od Rowów do Łeby): rezerwat „Olszyna” (lasy olszowe na pd.brzegu jez. Łebsko), „Bory Torfowe” (lasy sosnowe na podłożu torfowym w pd.-wsch. części Parku), „Klukowe Buki” (76 ha lasów z buczyną pomorską na pd. brzegach jez. Łebsko), „Moroszka” (rezerwat roślinny z największym w Polsce stanowiskiem maliny moroszki), „Bielice Gackie” (4 ha gleb bielić przy bałtyckich), „Żarnowskie Łęgi” (nieдоступne ostoje ptactwa na zach. od wsi Żarnowską), „Gackie Łęgi” (kolonie kaczek, rybitw), „Klukowe Łęgi” (zach. część jez. Łebsko), „Gardnieńskie Łęgi” (207 ha u wsch. brzegu jez. Gardno z całym bogactwem ptasiego świata, m.in. batalionami, brodzcami, biegusami), „Wyspa Kamienna” (wyspa na jez. Gardno, miejsce lęgów bardzo rzadkich ptaków, m.in. mewy srebrzystej i kormorana. czarnego), „Jezioro Dołgie Małe” (6,3 ha z bogatą roślinnością i rzadkimi gatunkami fory). Z rezerwatów częściowych, obok „Ciemińskich Błot” i „Kluk”,

interesującym jest „Rowokół” - rezerwat krajobrazowo-leśny z górą wys.115 m, otoczonym legendami, świętym miejscem pogańskich mieszkańców tych ziem, 1 km od Smołdzina. Poza granicami Parku, lecz tuż przy Łebie znajduje się jez.Sarbsko, oddzielone od morza wąską mierzeją, porośniętą lasem sosnowym. Nocą na jego wschodnim krańcu błyska Latarnia Morska Stilo. Prawie każda z wiosek na pd. brzegu jeziora oferuje coś interesującego: Nowęcín - sporty jeździeckie i wodne, Sarbsk - windsurfing, Ulinia - zespół pałacowy i in.

From:

<http://www.wiki.leba.eu/> - **Wiki Łeba**

Permanent link:

<http://www.wiki.leba.eu/srodowisko/spn>

Last update: **2016/12/08 12:27**

